

Kunstenaar Gerard Groenewoud lapt nog een van de raampjes in de watermolecuul. FOTO NIELS WESTRA

Een warme watermolecuul van aluminium met raampjes

ASING WALTHAUS

LEEWARDEN Vlak naast het Wet-susegebouw in Leeuwarden glittert een zeepbelachtig gebouw, met overal ramen. Het is een aluminium watermolecuul, een 'Waterbar'.

De waterbar is een project van Leeuwarder kunstenaarspaar Gerard Groenewoud en Tillie Buij. Eigenlijk is het de kroon op hun vijf jaar du- rend project om het terrein bij Wet- sus open te gooien voor de bure- nen. Eerder leidde dat tot een aquatheek – een kamer met wanden van flesjes water – en eetbare waterplanten.

Vanmiddag gaat dit wonderlijke, lichte gebouw open van drie gescha- kelde koepels: twee atomen water- stof, een zuurstof, samen H₂O, ofte- wel water. De grote, middelste koep- el is voor van alles te gebruiken, in de ene kleinere zit het toilet, in de andere een keukentje. Dit jaar hoort het bij Water Connecting, een van de onderdelen van LF2018, daarna blijft het tenminste negen jaar staan.

De techniek om zo'n bol te bou- wen, zonder skelet of ondersteu- ning, vonden ze bij Deense ontwer- pers. Daar gaven ze hun eigen draai aan. „Alle tweehonderd stukken van de wanden zijn verschillend”, zegt

Groenewoud. „Het is een puzzel die maar op een manier in elkaar past.”

In elk aluminium vlak zit een raam van plexiglas: ook al die ramen hebben elk een andere vorm. „Het leuke van een computer is, het maakt niet uit of hij tien keer het- zelfde vormpje moet maken of tien keer verschillende.”

Warm is het overigens wel als de zon erop staat: „Het is een nadeel dat het een kas is.”

Het is het derde bouwwerk dat in korte tijd in Leeuwarden verrees, na paviljoen Mem in de Prinsentu- in en de holle spiegel Oculus achter de Harmonie.